

Вздовж вицементованої стежки під вікнами хати тягнеться неширока грядка. То баби Марії диво! Воно радує зір і людський дух від ранньої весни до пізньої осені.

Як тільки тепловії зженуть брудні березневі сніги, окремими гніздами на грядці зацвітають підсніжники. І весело тоді дивитися на сонячну радість, і чогось сумно, бо хиляться ніжні білоголові трипелюсткові дзвіночки до землі, ніби вклоняються своїй матінці, ніби просять пробачення, що так рано прокинулися від зимової сплячки і потурбували її, не давши поніжитися на сонечку, не давши спокійно спочити після лютої морозяної і довгої зими.

Поруч з підсніжниками тягнуться до лазурового неба голубими квітами проліски, потім де-не-де закучерявиться різноколірний ряст.

І поміж усе те лісове буйноцвіття прокльовують землю тоненькими поіржавленими списками тюльпани, сором'язливо висовують рядами зелені язички нарциси.

А посередині, вздовж усієї грядки, вибивають до сонця гостроверхі темно-червоні товсті шоломи рябчики (дехто цю весняну диво-квітку називає ще царською короною чи царською борідкою). За якийсь тиждень шоломи витягуються ледь не до метрової висоти, зверху розпушуються зелені чубчики із вузьких листочків, а кругом звисають оранжеві келешки-дзвіночки. І хоч вся рослина має не дуже приємний запах зіпсутого часнику, зате вигляд у неї справді царський: величний, гордий, неповторний. І квітують рябчики більше двох тижнів, аж поки від яскравого і гарячого весняного сонця не вигорять, не поблякнуть оранжеві фарби, не почнуть швидко жовтіти і в'янути дрібні настовбурні листочки і самі стовбури.

Та на зміну цій красуні поспішають червоні, жовті, рожеві, білі, сині тюльпани, усміхаються ніжними білими пелюстками та оранжевими ротиками пахучі нарциси вже по обидва боки стежки.

Ще розкошують тюльпани і нарциси, а вже кущі півоній під яблунями наливають соками великі круглі пуп'янки, тягнуться до квіткового гурту жовті, а потім — білі лілеї.

І поки радують око весняні квіти, поміж ними набираються сили непомітні ще пагінці флоксів, щоб влітку різноколірним пахучим килимом простелитися перед вікнами оселі.

До глибокої осені змагаються у красі ще й чорнобривці і сальвія, айстри і гвоздики, ромашки і хризантеми, розсаду яких баба насаджує значно пізніше.